

כו (א) וְהָיָה כִּי-תִבְּוֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וּירְשִׁתָּהּ וַיִּשְׁבַּתָּ בָּהּ:

(ב) וְלִקְחָתְךָ מֵרֵאשִׁיתוֹ כָּל-פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְּיֵא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְשָׂמַתְּ בַטֶּנֶא וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְּנֵן שְׁמוֹ שָׁם:

(ג) וּבָאתְךָ אֶל-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הַהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתַת לָנוּ:

(ד) וְלִקַּח הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לַפְּנֵי מִזְבֵּחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

(ה) וְעֲנִיתְךָ וְאָמַרְתָּ לַפְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֲבִי וַיֵּרֶד מִצְרָיִמָה וַיִּגַּר שָׁם בְּמֵתֵי מַעֲטָ וַיְהִי-שָׁם לְגֹי גְדוֹל עֲצוּם וְרָב:

(ו) וַיִּרְעוּ אַתְּנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה:

(ז) וַנִּצְעַק אֶל-יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת-קוֹלֵנוּ וַיֵּרָא אֶת-עַנְיֵינוּ וְאֶת-עֲמָלֵנוּ וְאֶת-לַחֲצוֹנוּ:

(ח) וַיּוֹצֵאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה וּבִמְרָא גָדֹל וּבְאֲתוֹת וּבְמִפְתָּיִם:

(ט) וַיִּבְאַנוּ אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ:

(י) וְעַתָּה הִנֵּה הִבָּאתִי אֶת-רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִי יְיָ וְהִנְחִיתוֹ לַפְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לַפְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

(יא) וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל-הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֶתְהָ וְהַלְוֵי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: ◻

(יב) כִּי תִכְלֶה לְעֹשֶׂר אֶת-כָּל-מַעֲשֶׂר תְּבוּאָתְךָ בַשָּׂנָה הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעֲשֶׂר וְנָתַתָּה לְלוֹי לַגֵּר לִיתוֹם וְלֹאֲלֻמָּה וְאָכְלוּ בַשְּׂעִירֶיךָ וּשְׂבָעוּ:

(יג) וְאָמַרְתָּ לַפְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּעֶרְתִּי הִקְדַּשׁ מִן-הַפֵּיט וְגַם נָתַתִּי לְלוֹי וְלַגֵּר לִיתוֹם וְלֹאֲלֻמָּה כְּכָל-מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא-עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי:

כו (א) ויהי ארני תעל לארעא דיני אלהך יהב לך אחסנא ותירתה ותתב בה:

(ב) ותסב מרישו כל-אבא דארעא דתעל מארעה דיני אלהך יהב לך ותשוני בסלא ותהך לאתרא דיתרעלי יני אלהך לאשראה שכינתה תמן:

(ג) ותיתלי לנת כהנא דיהי ביומיא האנון ותימר לה חותי יומא-דן קדם-יני אלהך ארני עלית לארעא דקנים יני לאבהתנא למתן לנא:

(ד) ויסב כהנא סלא מן-ידך ויחנתה קדם מדבחא דיני אלהך:

(ה) ותתיב ותימר קדם יני אלהך לבן ארמאה בעא לאוברא ית-אבא ונחת למצרים ודר תמן בעם זעיר ונהה תמן לעם רב תקיף וסגי:

(ו) ואבאישו לנא מצראי וענונוא ויהבו עלינא פלחנא קשיא:

(ז) וצלניא קדם יני אלהא דאבהתנא וקבל יל צלותנא ויגלי קדמוהי עמלנא ולאותנא ודחקנא:

(ח) ואפקנא יל ממצרים ביד תקיפא ובדרע מרמם ובחזונא רבא ובאתין ובמפתין:

(ט) ואיתנא לאתרא דהן ויהב לנא ית-ארעא דנא ארעא עבדא חלב ודבש:

(י) וכען הא איתיתלי ית-ריש אבא דארעא דיהבת לי יני ותחנתה קדם יני אלהך ותסגד קדם יני אלהך:

(יא) ותחדי בכל-טבתא דיהב לך יני אלהך ולאנש ביתך את ולנאה וגירא דביניך: ◻

(יב) ארי תשיצי לעסרא ית-כל-מעסר עללתך בשתא תליתתא שנת מעסרא ותתן ללואה לגירא ליתמא ולארמלתא וייכלון בקרניך ויסבעון:

(יג) ותימר קדם יל אלהך פליתי קדש-מעסרא מן-ביתא ואף יהבתה ללואה ולגירא ליתמא ולארמלתא ככל-תפקדתך דפקדתני לא-עברית מפקדך ולא אתנשיתי:

(יד) לא-אכלית באבלי מנה ולא-פליתי מנה במסאב  
 ולא-יהבית מנה למית קבלית למימרא דיג אלהי  
 עבדית ככל דפקדתני:

(טו) אסתכלי ממדור קדשך מן-שמיא וברך ית-עמך  
 ית-ישראל וית ארעא דיהבת לנא כמא דקלמתא  
 לאבהתנא ארע עבדא חלב ודבש: ▫

(טז) יומא הון יל אלהי מפקד-לך למעבר ית-קנימא  
 האלן וית-דיניא ותטר ותעבר יתהון בכל-לבך  
 ובכל-נפשך:

(יז) ית-יג חטבת יומא-הון למהול לך לאלה ולמהך  
 בארתון דתקנן קדמוהי ולמטר קדמוהי ופקדוהי  
 ודינוהי ולקבלא למימרה:

(יח) וילי חטבך יומא-הון למהגי לה לעם חביב כמא  
 דמלל לך ולמטר כל-פקדוהי:

(יט) ולמתנך עלי על כל-עממיא דעבר לתשבחא ולשום  
 ולרבו ולמהרד עם-קדוש קדם-יג אלהך כמא דמלל: ▫

כז (א) ופקד משה וסבי ישראל ית-עמא למימר טרו  
 ית-כל-תפקדתא דאנא מפקד יתכון יומא-הון:

(ב) ויהי ביומא דתעברון ית-ירדנא לארעא דיג אלהך  
 יתב לך ויתקים לך אבנין ברבון ותסוד יתהן בסידא:

(ג) ותכתב עליהון ית-כל-פתגמי אורייתא דנא במעברך  
 בדיל דתעל לארעא דיג אלהך יתב לך ארע עבדא  
 חלב ודבש כמא דמלל יג אלהא-דאבהתך לך:

(ד) ויהי במעברכון ית-ירדנא תקימון ית-אבניא האלן  
 דאנא מפקד יתכון יומא-הון בטורא דעיבל ותסוד יתהן  
 בסידא:

(ה) ותבני תמון מדבחא קדם יג אלהך מדבח אבנין  
 לא-תרים עליהן פרזלא:

(ו) אבנין שלמון תבני ית-מדבחא דיג אלהך ותסק  
 עלוהי עלון קדם יג אלהך:

(ז) ותכס נכסת קדשין ותיכל תמון ותחיי קדם יג  
 אלהך:

(יד) לא-אכלתי באני ממנו ולא-בערתי ממנו בטמא  
 ולא-נתתי ממנו למת שמעתי בקול יג אלהי עשיתי  
 ככל אשר צויתני:

(טו) השקיפה ממעון קדשך מן-השמים וברך את-עמך  
 את-ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת  
 לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: ▫

(טז) היום הזה יל אלהיך מצוה לעשות את-החקים  
 האלה ואת-המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל-לבבך  
 ובכל-נפשך:

(יז) את-יג האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת  
 בדרךיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו:

(יח) וילי האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר  
 דבר-לך ולשמר כל-מצותיו:

(יט) ולתתך עליון על כל-הגוים אשר עשה לתהלה  
 ולשם ולתפארת ולהיתך עם-קדוש ליג אלהיך כאשר  
 דבר: ▫

כז (א) ויצו משה וזקני ישראל את-העם לאמר שמר  
 את-כל-המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום:

(ב) והיה ביום אשר תעברו את-הירדן אל-הארץ אשר-יג  
 אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות ושדת אתם  
 בשיד:

(ג) וכתבת עליהן את-כל-דברי התורה הזאת בעברך  
 למען אשר תבא אל-הארץ אשר-יג אלהיך ונתן לך ארץ  
 זבת חלב ודבש כאשר דבר יג אלהי-אבותיך לך:

(ד) והיה בעברכם את-הירדן תקימו את-האבנים האלה  
 אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם  
 בשיד:

(ה) ובנית שם מזבח ליג אלהיך מזבח אבנים לא-תניף  
 עליהם פרזל:

(ו) אבנים שלמות תבנה את-מזבח יג אלהיך והעלית  
 עליו עולת ליג אלהיך:

(ז) וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יג אלהיך:

(ח) וכתבת על-האבנים את-כל-דברי התורה הזאת באר היטב: □

(ט) וינדבר משה והכהנים הלויים אל כל-ישראל לאמר הסבתו ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליני אלהיה: □

(י) ושמעת בקול יי אלהיה ועשית את-מצותו ואת-חקיו אשר אנכי מצוה היום: □

(יא) ויצו משה את-העם ביום ההוא לאמר: □

(יב) אלה יעמדו לברך את-העם על-הר גרזים בעברכם את-הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: □

(יג) ואלה יעמדו על-הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: □

(יד) וענו הלויים ואמרו אל-כל-איש ישראל קול רם: □

(טו) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יי מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל-העם ואמרו אמן: □

(טז) ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל-העם אמן: □

(יז) ארור מטיג גבול רעהו ואמר כל-העם אמן: □

(יח) ארור משגה עור בדרך ואמר כל-העם אמן: □

(יט) ארור מטטה משפט גר-יתום ואלמנה ואמר כל-העם אמן: □

(כ) ארור שכב עם-אשת אביו כי גלה בנה אביו ואמר כל-העם אמן: □

(כא) ארור שכב עם-כל-בהמה ואמר כל-העם אמן: □

(כב) ארור שכב עם-אחותו בת-אביו או בת-אמו ואמר כל-העם אמן: □

(כג) ארור שכב עם-חנתתו ואמר כל-העם אמן: □

(כד) ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל-העם אמן: □

(כה) ארור לקח שחר להפות נפש דם נקי ואמר כל-העם אמן: □

(כו) ארור אשר לא-יקים את-דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל-העם אמן: □

(ח) וכתבת על-אבניא ית-כל-פתגמי אורייתא הדיא פרוש יאות: □

(ט) ומלל משה וכהניא לואי עם כל-ישראל למימר אצית ושמע ישראל יומא הדין הנייתא לעם קדם יי אלהיה: □

(י) ותקבל למימרא דיני אלהיה ותעבד ית-פקדוהי וית-קנמוהי דיאנא מפקד לך יומא-דן: □

(יא) ופקד משה ית-עמא ביומא ההוא למימר: □

(יב) אלן יקומון לברכא ית-עמא על-טורא דגרזין במעברכון ית-ירדנא שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: □

(יג) ואלן יקומון על-לוטיא בטורא דעיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: □

(יד) ויתיבון לואי ויימרון לכל-אנש ישראל קול רם: □

(טו) ליט גברא דיעבר צלם ומתכא מרתקו קדם יי עבד ידי אמנא וישני בסתרא ויתיבון כל-עמא ויימרון אמן: □

(טז) ליט דינקלי אבוהי ואמה ויימר כל-עמא אמן: □

(יז) ליט דישני תחומא דחברה ויימר כל-עמא אמן: □

(יח) ליט דיטעי עוירא בארחה ויימר כל-עמא אמן: □

(יט) ליט דיצללי דין גיר-ייתם וארמלא ויימר כל-עמא אמן: □

(כ) ליט דישכב עם-אתת אבוהי ארי גלי כנפא דאבוהי ויימר כל-עמא אמן: □

(כא) ליט דישכב עם-כל-בעירא ויימר כל-עמא אמן: □

(כב) ליט דישכב עם-אחותה בת-אבוהי או בת-אמה ויימר כל-עמא אמן: □

(כג) ליט דישכב עם-חמתה ויימר כל-עמא אמן: □

(כד) ליט דימחי חברה בסתרא ויימר כל-עמא אמן: □

(כה) ליט דיקבל שחדא למקטל נפש דם זפי ויימר כל-עמא אמן: □

(כו) ליט דלא יקים ית-פתגמי אורייתא-הדיא למעבד יתהון ויימר כל-עמא אמן: □

כח (א) ויהי אם-קבלא תקבל למימרא דיג אלהיך למטר  
 למעבר לת-כל-פקדוהי דאנא מפקד לך יומא-דן ויתננך  
 יג אלהיך עלי על כל-עממי ארעא:  
 (ב) וייתן עליך כל-ברכתא האלן וידבקנך ארי תקבל  
 למימרא דיג אלהיך:  
 (ג) בריך את בקרתא ובריה את בחקלא:  
 (ד) בריך וולגא דמעיה ואבא דארעך וולגא דבעירך  
 בקרי תוריה ועדרי ענך:  
 (ה) בריך סלך ואצותך:  
 (ו) בריך את במעלך ובריה את במפקדך:  
 (ז) יתן יג ית-בעלי דבביר דקומין עליך תבירין קדמיה  
 בארתא חדא יפקון לותך ובשבע ארתן יערקון  
 מן-קדמיה:  
 (ח) יפקד יג לך ית-ברכן באצרך ובכל אושטות ידך  
 ויברכך בארעא דיג אלהיך יהב לך:  
 (ט) יקימנך יג לה לעם קדיש כמא דקיגם לך ארי תטר  
 ית-פקדיא דיג אלהיך ויתקף בארתן דתקנן קדמוהי:  
 (י) ויחזון כל-עממי ארעא ארי שמא דיג אתקרי עליך  
 וידחלון מנך:  
 (יא) ויותרנך יג לטבא בולגא דמעיה ובולגא דבעירך  
 ובאבא דארעך על ארעא דקיגם יג לאבהתך למתן לך:  
 (יב) יפתח יג לך ית-אצרה טבא ית-שמיא למתן מטר-  
 ארעך בעדנה ולברכא נט כל-עבדי דך ותזנה לעממין  
 סגיאין ואת לא תזיף:  
 (יג) ויתננך יג תקיף ולא חלש ותהל ברם לעלא ולא  
 תהי לתחתא ארי תקבל לפקדיא דיג אלהיך דאנא  
 מפקד לך יומא-דן למטר ולמעבר:  
 (יד) ולא תסטון מכל-פתגמיא דאנא מפקד יתכון  
 יומא-דן לימינא ולסמאלא למהך בתר טענת עממיא  
 למפלחהון: פ  
 (טו) ויהי אם-לא תקבל למימרא דיג אלהיך למטר  
 למעבר לת-כל-פקדוהי וקימוהי דאנא מפקד לך  
 יומא-דן וייתון עליך כל-לוטיגא האלן וידבקונך:  
 (טז) ליט את בקרתא וליט את בחקלא:

כח (א) ויהי אם-שמוע תשמע בקולי יג אלהיך לשמר  
 לעשות את-כל-מצותיו אשר אנכי מצוה היום ויתננך יג  
 אלהיך עליון על כל-גויי הארץ:  
 (ב) ובאו עליך כל-הברכות האלה והשיגך פי תשמע  
 בקול יג אלהיך:  
 (ג) ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה:  
 (ד) ברוך פרי-בטנה ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר  
 אלפיך ועשתרות צאנך:  
 (ה) ברוך טנאך ומשארתך:  
 (ו) ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך:  
 (ז) יתן יג את-איביך הקמים עליך נגפים לפניה בדרך  
 אחר יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניה:  
 (ח) יצו יג אתך את-הברכה באסמיה ובכל משלח ידך  
 וברכך בארץ אשר-יג אלהיך נתן לך:  
 (ט) יקימך יג לו לעם קדוש כאשר נשבע לך פי תשמר  
 את-מצות יג אלהיך והלכת בדרךיו:  
 (י) וראו כל-עמי הארץ פי שם יג נקרא עליך ויראו  
 ממה:  
 (יא) והותרך יג לטובה בפרי בטנה ובפרי בהמתך ובפרי  
 אדמתך על הארמה אשר נשבע יג לאבתיך לתת לך:  
 (יב) יפתח יג לך את-אוצרו הטוב את-השמים לתת  
 מטר-ארצך בעתו ולברך את כל-מעשה ידך והלזית  
 גויגם רבים ואתה לא תלנה:  
 (יג) ונתנך יג לראש ולא לזנב והיית רך למעלה ולא  
 תהיה למטה פי-תשמע אל-מצותיו יג אלהיך אשר  
 אנכי מצוה היום לשמר ולעשות:  
 (יד) ולא תסור מכל-הדברים אשר אנכי מצוה אתכם  
 היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם:  
 פ  
 (טו) ויהי אם-לא תשמע בקולי יג אלהיך לשמר לעשות  
 את-כל-מצותיו וחקתי אשר אנכי מצוה היום ובאו  
 עליך כל-הקללות האלה והשיגוך:  
 (טז) ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה:

(יז) אָרוּר טַנְאָה וּמִשְׁאֲרֵיהָ:

(יח) אָרוּר פְּרִי-בִטְנֶהּ וּפְרִי אֲדָמָתָהּ שֶׁגֵּר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתָּרֶת צֶאֱנָה:

(יט) אָרוּר אַתָּה בְּבֹאֶךָ וְאָרוּר אַתָּה בְּצֵאתְךָ:

(כ) יִשְׁלַח יְיָ בְּךָ אֶת-הַמָּאֲרָה אֶת-הַמְהוּמָה וְאֶת-הַמְגֵלְעֶרֶת בְּכָל-מִשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְּׂמֹדָה וְעַד-אַבְדָּךָ מִהָרַם מִפְּנֵי רַע מַעֲלָלֶיךָ אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי:

(כא) יִדְבֶקֶת יְיָ בְּךָ אֶת-הַדְּבַר עַד כִּלְתּוֹ אֶתְךָ מֵעַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר-אַתָּה בֹּא-שָׂמָה לְרַשְׁתָּהּ:

(כב) יִכְכֶּה יְיָ בְּשֹׁחֶפֶת וּבְקִדְחַת וּבַדְלִקָּת וּבַחֲרָר וּבַחֲרָב וּבַשְּׂדֵפוֹן וּבַיִרְקוֹן וּרְדִפוֹ עַד אֲבֹדְךָ:

(כג) וְהָיוּ שְׂמִיךְ אֲשֶׁר עַל-רֹאשְׁךָ נִחַשְׁתָּ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר-תַּחְתֶּיךָ בְּרוֹל:

(כד) יִתֵּן יְיָ אֶת-מִטְרַת אֲרָצְךָ אֲבָקָה וְעִפְרָן מִן-הַשָּׁמַיִם יִרְדַּעֲלֶיךָ עַד הַשְּׂמֹרָה:

(כה) יִתְּנֶהּ יְיָ נֶגֶף לִפְנֵי אֵיבֶיךָ בְּדַרְךָ אַחֲרֵי תֵצֵא אֵלָיו וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים תִּנּוּס לִפְנָיו וְהָיִיתָ לְזַעֲזוּהַ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ:

(כו) וְהָיְתָה גְבֻלְתְּךָ לְמֵאֲכָל לְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיד:

(כז) יִכְכֶּה יְיָ בְּשָׁחִין מִצְרִיִם (ובעפולים) [ובטְחָזִיִם] וּבַגְּרָב וּבַחֲרָס אֲשֶׁר לֹא-תוּכַל לְהִרְפֹּא:

(כח) יִכְכֶּה יְיָ בְּשִׁגְעוֹן וּבְעוֹרוֹן וּבַתְמָהוֹן לִבְבֹ:

(כט) וְהָיִיתָ מִמִּשְׁשׁ בְּצִהָרִים כַּאֲשֶׁר יִמְשֵׁשׁ הָעוֹר בְּאַפְלָה וְלֹא תִצְלַח אֶת-דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אֶךָ עֲשׂוּק וְגִזוּל כָּל-הַיָּמִים וְאִין מוֹשִׁיעַ:

(ל) אֲשֶׁה תְאֹרֶשׁ וְאִישׁ אַחֲרֵי (ישגונה) [יִשְׁכַּבְנָה] בֵּית תְּבִנָה וְלֹא-תִשָּׁב בּוֹ כֶּרֶם תִּטַּע וְלֹא תַחֲלִלְנוּ:

(לא) שׂוֹרֶף טְבוּחַת לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֵאכַל מִמֶּנּוּ חֲמֹרֶךָ גִּזוּל מִלִּפְנֵיךָ וְלֹא יִשׁוּב לְךָ צֶאֱנָה נְתֻנוֹת לְאֵיבֶיךָ וְאִין לְךָ מוֹשִׁיעַ:

(לב) בְּנִיךָ וּבְנֹתֶיךָ נְתַנִּים לְעַם אַחֲרֵי וְעֵינֶיךָ רְאוֹת וְכָלוֹת אֲלֵיהֶם כָּל-הַיּוֹם וְאִין לְאֵל יִרְדָּה:

(יז) לֵיט סֶלֶף וְאַצִּוְתָהּ:

(יח) לֵיט וּלְדֹא-דְמַעֲיָהּ וְאַבָּא דְאַרְעָהּ בְּקִרְיָ תוֹרִיךָ וְעַדְרֵי עֲנָה:

(יט) לֵיט אֶת בְּמַעֲלָךְ וְלֵיט אֶת בְּמַפְקָךְ:

(כ) יִגְרִי יְיָ בְּךָ יֶת-מְאַרְתָּא יֶת-שְׂגִיָא וְיֶת-מִזְפִּיתָא בְּכָל-אוֹשְׁטוֹת יָדְךָ דְתַעֲבַד עַד דְתִשְׁתִּיצִי וְעַד-דְתִיבַד בְּפִרְיַע מִן-קֶרֶם בִּישׁוֹת עֲבָדֶיךָ דְשִׁבְקִתָא דְחִלְתִּי:

(כא) יִדְבֶקֶת יְיָ בְּךָ יֶת-מִוִּתְנָא עַד דְיִשְׁיִצִי יִתְךָ מֵעַל אֲרַעָא דְאַתָּה עַל-לְתַמְנָן לְמִירְתָהּ:

(כב) יִמְחִי נְךָ יְיָ בְּשַׁחֲפִתָא וּבְקִדְחִתָא וּבַדְלִקָתָא וּבַחֲרָרָא וּבַחֲרָבָא וּבַשְּׂדֵפוֹנָא וּבַיִרְדִּפוֹנָא עַד דְתִיבַד:

(כג) וְיִהְיוּן שְׂמִיָא דְעֵלְוֵי רִישְׁךָ חֲסִינִין כְּנַחֲשָׁא מְלֹאחְתָא מִטְרָא וְאַרְעָא דְתַחְתִּיךָ תִּקְיָא כְּפִרְזָלָא מְלִמְעַבְד פְּרִין:

(כד) יִתֵּן יְיָ יֶת-מִטְרַת אֲרַעָה אֲבָקָה וְעִפְרָא מִן-שְׂמִיָא יִחַת עֲלֶיךָ עַד דְתִשְׁתִּיצִי:

(כה) יִתְּנֶהּ יְיָ תְבִירָה קֶרֶם סְנָאִיךָ בְּאַרְחָא חֲדָא תִּפְקֵ לְוִתְהָ וּבְשִׁבְעַת אֲרָחוֹן תַּעֲרֶךְ מִן-קֶרְמוֹהִי וְתִהְיִי לְזַעֲזַע לְכָל מַלְכוּת אֲרַעָא:

(כו) וְתִהְיִי גְבֻלְתְּךָ מְשִׁגְרָא לְמִיכָל לְכָל-עוֹפֵא דְשְׂמִיָא וּלְבַעֲיָרָא דְאַרְעָא וְלִית דְמַנִּיד:

(כז) יִמְחִינְךָ יְיָ בְּשַׁחֲנָא דְמִצְרִיִם וּבַטְחָזִיִן וּבַגְּרָבָא וּבַחֲרָס יִבְיֵשׁ דְלָא תִיכַל לְאַתְסָאָה:

(כח) יִמְחִינְךָ יְיָ בְּטַפְשׁוּתָא וּבְסִמְיוּתָא וּבְשַׁעֲמָמוֹת לִבָּא:

(כט) וְתִהְיִי מִמִּשְׁשׁ בְּטִהָרָא כְּמָא דְמִמִּשְׁשׁ עוֹרָא בְּקַבְלָא וְלֹא תִצְלַח יֶת-אַרְחִתְךָ וְתִהְיִי בְרִם עֲשִׂיק וְאַנְיָס כָּל-יּוֹמִיָא וְלִית דְפָרֵק:

(ל) אֶתְתָא תִירָס וּגְבַר אַחֲרָן יִשְׁכַּבְנָה בֵּיתָא תְבִנִי וְלֹא-תִתֵּב בָּהּ פְּרָמָא תְצוּב וְלֹא תַחֲלִנָה:

(לא) תוֹרֶךְ יְהִי-נְכִיס לְעֵינֶיךָ וְלֹא תִיכַל מִנְהָ חֲמֹרֶךָ יְהִי-אַנְיָס מִן-קֶרְמִיד וְלֹא יִתּוּב לְךָ עֲנָה מְסִירוֹן לְבַעֲלֵי דְבְבִיךָ וְלִית לְךָ פָּרֵק:

(לב) בְּנִיךָ וּבְנֹתֶיךָ מְסִירוֹן לְעַם אַחֲרָן וְעֵינֶיךָ חִזּוֹן וְיִסּוּפָן בְּגִלְלוֹהוֹן כָּל-יּוֹמָא וְלִית חִילָא בִיךָ:

(לב) אבא דארעך וכל-לאותך ייכל עם דלא ידעתא ותהי ברם עשיק ורעיע כל-יומיא:  
 (לד) ותהי משפטוי מחזו עיניך דתהי חזי:  
 (לה) ומחניך יל בשחנא בישא על-רכבין ועל-שקון דלא תיכל לאתסאה מפרסת רגלך ועד מחך:  
 (לו) יגלי יל יתך וית-מלכך דתקים עליך לעם דלא ידעתא את ובבהתך ותפלח תמן לעממלא פלחי טעותא אעא ואבנא:  
 (לז) ותהי לצדו למתל ולשעי בכל עממלא דיברך ויג לתמן:  
 (לח) בר-זרע סגי תפק לחקלא וזעיר תכנש ארי יחסלנה גובא:  
 (לט) פרמין תצוב ותפלח וחמר לא-תשתלי ולא תכנש ארי תיכלנה תלעתא:  
 (מ) זיתין יהון לך בכל-תחומך ומשחא לא תסוד ארי יתרון זיתך:  
 (מא) בנין ובנין תליד ולא-יהון לך ארי יהכין בשביא:  
 (מב) כל-אילניך ואבא דארעך יחסננה סקאה:  
 (מג) תותב ערל דביניך יהי-סלק על-מנך לעלא לעלא ואת תהי נחת לתחתא לתחתא:  
 (מד) הוא יוזפנד ואת לא תוזפנה הוא יהי תקיף ואת תהי חלש:  
 (מה) וייתון עליך כל-לוטיא האלן וירדפונך וידבקונך עד דתשתיצא ארי לא קבלתא למימרא דיג אלהך למטר פקדוהי וקנמוהי דפקדך:  
 (מו) ויהון בך לאת ולמופת ובבניך עד-עלמא:  
 (מז) חלף דלא פלחתא קדם-יג אלהך בחד נא ובשפירות לבא מסגי כלא:  
 (מח) ותפלח ית-בעלי דבביך דיגרנון יל בך בכפנא ובצהותא ובערטליותא ובחסירותא כלא ויתן גיר דפרזל על-צורך עד דישיצי יתך:  
 (מט) ייתי יל עליך עם מרחיק מספי ארעא כמא דמשדרי נשרא עמא דלא תשמע לשנה:

(לב) פרי אדמתך וכל-יגיעך יאכל עם אשר לא-ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל-הימים:  
 (לד) והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה:  
 (לה) יככה יל בשחין רע על-הברזים ועל-השקים אשר לא-תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך:  
 (לו) יולך יל אתך ואת-מלכך אשר תקים עליך אל-גוי אשר לא-ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן:  
 (לז) והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר-ינהגה יג שמה:  
 (לח) זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף פי יחסלנו הארבה:  
 (לט) כרמים תטע ועבדת ויג לא-תשתה ולא תאגר פי תאכלנו התלעת:  
 (מ) זיתים יהיו לך בכל-גבולך ושמן לא תסוד פי ישל יתך:  
 (מא) בנינים ובנות תוליד ולא-יהיו לך פי ילכו בשבי:  
 (מב) כל-עצף ופרי אדמתך יירש הצלצל:  
 (מג) הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה:  
 (מד) הוא ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב:  
 (מה) ובאו עליך כל-הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמך כי-לא שמעת בקולי יג אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צנך:  
 (מו) והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד-עולם:  
 (מז) תחת אשר לא-עבדת את-יג אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל:  
 (מח) ועבדת את-איביך אשר ישלחנו יל בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן על פרזל על-צואריך עד השמידו אתך:  
 (מט) ישא יל עליך גוי מרחק מקצה הארץ באשר ידעה הנשר גוי אשר לא-תשמע לשנו:

(ג) גוי עז פנים אשר לא-ישא פנים לזלמן ונער לא יחז:

(ג) עם תקיף אפיו דלא נסב אפי סבא ועל-ינקא לא מרחם:

(גא) ואכל פרי בהמתך ופרי-אדמתך עד השמדך אשר לא-ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבירו אתך:

(גא) וניכל ולחא דבעירך ואבא-דארעך עד דתשתיצי דלא ישאר לך עבורא חמרא ומשחא בקרי תוריד ועדרי ענה עד דיובד יתך:

(גב) והצר לך בכל-שעריך עד רדת חמתיך הגבהת והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל-ארצך והצר לך בכל-שעריך בכל-ארצך אשר נתן יי אלהיך לך:

(גב) ולייק לך בכל-קרניך עד דיכבש שוריד רמיא וכריכיא דאת רחין לאשתיזבא בהון בכל-ארעך ויעיק לך בכל-קרניך בכל-ארעך דיהב יי אלהיך לך:

(גג) ואכלת פרי-בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן-לך יי אלהיך במצור ובמצוק אשר-יציק לך איבך:

(גג) ותיכל ולחא דמעיד בסר בניך ובנותך דיהב לך יי אלהיך בצירא ובקתא דיעיק לך סנאך:

(גד) האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חילו וביתר בניו אשר יותיר:

(גד) גברא דרפיך בך ודמפניך לחדא תבאש עינה באחיה ובאתת קימה ובשאר בנוהי דישאר:

(גה) מתת. לאחד מהם מפשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר-לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל-שעריך:

(גה) מלמתן. לחד מנהון מפסר בנוהי דייכל מדלא אשתאר-לה פלא בצירא ובקתא דיעיק לך סנאך בכל-קרניך:

(גו) הרפה בך והענגה אשר לא-נסתה כף-רגלה הצג על-הארץ מהתענג ומרך תרע עינה באיש חילקה ובבנה ובבתה:

(גו) דרפיכא בך ודמפניקא דלא נסיאת פרסת רגלה לאחתא על-ארעא ממפניקו ומרכיכו תבאש עינה בגבר קימה ובברה ובבתה:

(גז) ובשליטה היוצתו מפיו רגליה ובבניה אשר תלד כיתאכלם בחסר-כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך:

(גז) ובזעיר בנהא דיפקון. מפין רגלהא ובבנהא דתליד ארי-תיכלנון בחסירות-פלא בסתרא בצירא ובקתא דיעיק לך סנאך בקרניך:

(גח) אם-לא תשמר לעשות את-כל-דברי התורה הזאת הכתבים בספר הזה ליראה את-השם הנכבד והנורא הזה את יי אלהיך:

(גח) אם-לא תטר למעפד ית-פל-פתגמיל אורייתא הקא דכתיבין בספרא הון למדחל ית-שמיא יקירא ודחילא הון ית יי אלהיך:

(גט) והפלא יל את-מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים:

(גט) ויפרש יל ית-מחתך וית מחת בגיך מחן רברבן ומהימנן ומכתשין בישין ומהימנין:

(ס) והשיב בך את כל-מדנה מצנים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך:

(ס) ויתיב בך ית כל-מכתשי מצנים דדחלתא מן-קדמיהון וידבקון בך:

(סא) גם כל-חללי וכל-מפה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יל עליך עד השמדך:

(סא) אף כל-מרע וכל-מחא דלא כתיבין בספר אורייתא הקא ייטינון יל עליך עד דתשתיצי:

(סב) ונשארם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי-לא שמעת בקול יי אלהיך:

(סב) ותשתארון בעם זעיר חלף דהויתון ככוכבי שמיא לסגי ארי-לא קבלתא למימרא דיג אלהיך:

(גו) וְיִהְיֶה כַּאֲשֶׁר-שָׁשׂ יְיָ עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב אֶתְכֶם וְלִהְרַבּוֹת אֶתְכֶם כֵּן יִשְׂשׂ יְיָ עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אֶתְכֶם וְלִהְשָׁמִיד אֶתְכֶם וְנִסְחַתְּם מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-אַתֶּם בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

(סד) וַיְבַדֵּר נָדָב יְיָ בְּכָל-עַמְמֵי־אֶרֶץ מִסִּינַי וְעַד-סִינַי אֶרֶץ וְתַפְלַח תַּמָּן לְעַמְמֵי־אֶרֶץ פְּלֹחֵי טְעוֹתָא דְלֹא-יִדְעֵתָא אֶת וְאַבְהֵתָא אֶעָא וְאַבְנָא:

(סה) וּבְעַמְמֵי־הָאֲנֹן לֹא תְנוּחַ וְלֹא-יְהִי מְנוּחַ לְפָרֶסֶת רַגְלָךָ וַיִּתֵּן יְיָ לְךָ תַּמָּן לֵב דְחֹול וְחִשְׁכוֹת עֵינַיִן וּמִפְתַּח נַפְשׁ:

(סו) וַיְהִי חֲיִידָךָ תִּלְךָ מִקְבֵּל וַתְּהִי תוֹהַ בְּלִילֵי־אֶרֶץ וּבִימְמֵי־אֶרֶץ וְלֹא תִהְיֶינָה בְּחִידָךָ:

(סז) בְּצַפְרָא תִימַר מִן-יִתְּן רַמְשָׁא וּבְרַמְשָׁא תִימַר מִן-יִתְּן צַפְרָא מִתּוֹהַת לְבָבְךָ דְתִהְיֵי תוֹהַ וּמִחֲזוֹ עֵינִידָךָ דְתִהְיֵי חֲזִי:

(סח) וַיִּתִּיבֶנְךָ יְיָ לְמַצְרַיִם בְּסַפִּינָן בְּאַרְחָא דְאַמְרִית לְךָ לֹא-תוֹסֵף עוֹד לְמַחֲזָה וְתוֹדְבִנוֹן תַּמָּן לְבַעֲלֵי דְבִיכּוֹן לְעַבְדֵיךָ וְלֹאֲמַהֲוֹן וְלִית דְקִנְיִ: ◦

(סט) אֱלֹהֵי פְתַגְמֵי קִימָא דְפַקְדוֹ יְיָ יִתְּ-מִשָׁה לְמַגִּיר עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא דְמוֹאָב בְּרַמְשָׁא דְגִזְרַת עַמְהוֹן בְּחֶרֶב: ◻

כט (א) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְהוֹן אַתּוֹן חֲזִיתוֹן יֵת כָּל-דְּעַבְדוֹ יְיָ לְעֵינֵיכֶון בְּאַרְעָא דְמַצְרַיִם לְפָרְעָה וְלְכָל-עַבְדוֹהִי וְלְכָל-אַרְעָה:

ב) נִסִּין רַבְרָבִין דְחִזְזָא עֵינִידָךָ אַתִּיא וּמוֹפְתֵי־אֶרֶץ רַבְרָבִיא הָאֲנִין:

ג) וְלֹא-יְהִי יְיָ לְכוֹן לְבָא לְמַדְעַ וְעֵינִין לְמַחֲזֵי וְאַדְנִין לְמִשְׁמַע עַד יוֹמָא דְהָן:

ד) וּדְבַרִּית יִתְכוֹן אַרְבַּעִין שָׁנִין בְּמַדְבָּרָא לֹא-בְלִיאַת כְּסוּתִיכוֹן מִנְכוֹן וּמִסְנִידָךָ לֹא-עָדוֹ מֵעַל רַגְלֵךָ:

ה) לְחֵמָא לֹא אַכְלִיתוֹן וְחֵמַר חֲדַת וְעִתִּיק לֹא שְׁתִּיתוֹן בְּדִיל דְתִדְעוֹן אַרְיִ אֲנָא יְיָ אֱלֹהֵיכֶון:

ו) וְאַתִּיתוֹן לְאַתְרָא דְהָן וּנְפַק סִיחּוֹן מִלְכָּא דְחִשְׁבוֹן וְעוֹלָ מִלְכָּא דְמַתְנַן לְקַדְמוֹתָנָא לְאַגְתָּא קַרְבָּא וּמְחִינְנִין:

(גו) וְיִהְיֶה כַּאֲשֶׁר-שָׁשׂ יְיָ עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב אֶתְכֶם וְלִהְרַבּוֹת אֶתְכֶם כֵּן יִשְׂשׂ יְיָ עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אֶתְכֶם וְלִהְשָׁמִיד אֶתְכֶם וְנִסְחַתְּם מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-אַתֶּם בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

(סד) וַהֲפִיצָךָ יְיָ בְּכָל-הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד-קְצֵה הָאָרֶץ וְעַבְדָּתָ שָׁם אֱלֹהִים אַחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יִדְעֵתָ אֶתֶּה וְאַבְתִּידָךָ עַץ וְאַבֹן:

(סה) וּבַגּוֹיִם הֵהֱם לֹא תִרְגִּיעַ וְלֹא-יְהִי מְנוּחַ לְכַף-רַגְלֶךָ וְנָתַן יְיָ לְךָ שֵׁם לֵב רָגֹז וְכִלְיוֹן עֵינַיִם וְדַאֲבוֹן נַפְשׁ:

(סו) וַהֲיִו חֲיִידָךָ תִּלְאִים לְךָ מִנְגֵד וּפְחַדְתָּ לִילָה וַיּוֹמֵם וְלֹא תֵאֱמִין בְּחִידָךָ:

(סז) בְּבִקְרָתָא תֹאמַר מִי-יִתְּן עֹרֵב וּבְעֶרֶב תֹאמַר מִי-יִתְּן בְּקַר מִפְּחַד לְבַבְךָ אֲשֶׁר תִּפְחֹד וּמִמְרָאָה עֵינִידָךָ אֲשֶׁר תִּרְאָה:

(סח) וַהֲשִׁיבְךָ יְיָ וּמַצְרַיִם בְּאֲנִיוֹת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְךָ לֹא-תוֹסִיף עוֹד לְרִאֲתָהּ וְהִתְמַכְרְתֶם שָׁם לְאִיבֵידָךָ לְעַבְדִים וְלִשְׁפָחוֹת וְאִין קִנְיָה: ◦

(סט) אֱלֹהֵי דְבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר-צִוָּה יְיָ אֶת-מֹשֶׁה לְכַרֵּת אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ מוֹאָב מִלְבַּד הַבְּרִית אֲשֶׁר-כָּרַת אַתֶּם בְּחֶרֶב: ◻

כט (א) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַתֶּם וְאִיתְּם אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ לְעֵינֵיכֶם בְּאַרְץ מַצְרַיִם לְפָרְעָה וְלְכָל-עַבְדֵיכֶון וְלְכָל-אַרְצוֹ:

ב) הַמְּסוֹת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵידָךָ הַאֲתַת וְהַמְּפֹתִים הַגְּדֹלִים הֵהֱם:

ג) וְלֹא-נָתַן יְיָ לְכֶם לֵב לְדַעַת וְעֵינַיִם לְרֹאוֹת וְאָזְנוֹיִם לְשִׁמַּע עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

ד) וְאוֹלָךְ אַתְכֶם אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּמַדְבָּרָא לֹא-בָלוּ שְׁלַמְתִּיכֶם מֵעֲלֵיכֶם וְנִעְלָךְ לֹא-בָלְתָה מֵעַל רַגְלֶךָ:

ה) לָחֵם לֹא אַכְלִיתֶם וַיִּין וְשִׁכָר לֹא שְׁתִּיתֶם לְמַעַן תִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

ו) וַתָּבֹאוּ אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיִּצַּא סִיחּוֹן מִלְכָּא דְחִשְׁבוֹן וְעוֹלָ מִלְכָּא דְהַבְּשָׁן לְקַרְאֲתָנוּ לְמַלְחָמָה וְנַכְּם:



תורה

(ז) וַנִּקַּח אֶת-אֲרָצָם וַנִּתְּנָהּ לְנַחֲלָה לְרֵאשִׁיבֵינִי וְלַגֵּרִי וְלַחֲצִי שְׂבַט הַמִּנְשֵׁי:  
 (ח) וּשְׁמֹרְתֶם אֶת-דְּבַר הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם לְמַעַן תִּשְׁפְּלוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: ▫

תרגום אונקלוס

(ז) וַיִּסְבְּנָא יִת-אַרְעֵהוֹן וַיִּהְבְּנָהּ לְאַחְסָנָא לְשַׁבְּטָא דְרֵאשִׁיבֵין וְלְשַׁבְּטָא דְגֵר וְלְפִלְגֵי שַׁבְּטָא דְמִנְשֵׁה:  
 (ח) וְתִטְרוּן יִת-פְּתִגְמִי קִימָא הִיוּ וְתַעֲבְדוּן יִתְהוּן בְּדִיל דְתַצְלִחוּן יִת כָּל-דְתַעֲבְדוּן: ▫